

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-25/2025-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Sanje Štefan, članova vijeća, te sudske savjetnice Marte Sraka, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Fokus Infoprojekt d.o.o., Ulica Dubravka Pukšeca 1, Sisak, OIB: 37439642333, zastupan po opunomoćeniku, odvjetniku Dominiku Niziću, Zagreb, Milana Amruša 10, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HŽ-Infrastruktura d.o.o., Mihanovićeve ulica 12, Zagreb, OIB: 39901919995 i Asee Solutions d.o.o. (ranije Asseco See d.o.o.) Ulica grada Vukovara 269D, Zagreb, OIB: 99338993079, zastupana po opunomoćeniku, odvjetniku Branimiru Ivekoviću, Strossmayerov trg 8, Zagreb, na sjednici vijeća održanoj 11. ožujka 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/24-01/597, urbroj: 354-02/7-24-06 od 16. prosinca 2024.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Asee Solutions d.o.o. za naknadu troškova odgovora na tužbu.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana (točka I. izreke rješenja) te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka (točka II. izreke rješenja).

2. Tužitelj u tužbi protiv rješenja tuženika u bitnome ističe kako za razliku od dokumentacije o nabavi u kojoj naručitelj koristi termin iz članka 259. ZJN 2016. izvršeni ugovori, naručitelj je objavio Obrazac I., s propisanim obveznim sadržajem u kojem od ponuditelja nije tražio da upišu vrijeme izvršenja ugovora kako je to propisano dokumentacijom o nabavi i ZJN 2016., nego je kao obvezan sadržaj popisa usluga propisao datum završetka ugovora. Tužitelj pojašnjava da je za ugovor broj 1. iz Popisa usluga, projekt "Razvoj aplikacija baziranih na Microsoft tehnologijama", vrijednost 202.979,98 eura, naručitelj usluge: INA d.d. Zagreb, kao datum završetka ugovora naveo 2025., međutim, kako je tužitelj uslugu u cijelosti

izvršio prije predviđenog datuma završetka ugovora kao krajnjeg rok u kojem se ugovor trebao izvršiti, a INA d.d. kao druga ugovorna strana u cijelosti platila izvršenu uslugu, to je vrijeme izvršenja ugovora 16. travnja 2024. bez obzira što je ugovorom predviđeni datum završetka ugovora 2025. na koju okolnost je tužitelj u žalbenom postupku dostavio ispravljen Obrazac I. Nadalje navodi da je sukladno uputi naručitelja, u Obrascu I. upisao predviđeno vrijeme završetka ugovora, a nije naveo vrijeme izvršenja ugovora kako je to traženo dokumentacijom o nabavi pa je naručitelj morao na temelju članka 293. stavka 1. ZJN 2016. zatražiti od tužitelja da pojasni i upotpuni dokumentaciju u odnosu na vrijeme izvršenja ugovora. Tužitelj smatra da je obrazloženje tuženika kako naručitelj nije imao nejasnoća vezanih za datum završetka ugovora te da nije dužan primijeniti navedenu odredbu arbitrarno i pogrešno jer datum završetka ugovora nije tražen dokumentacijom o nabavi, tražen je datum izvršenja ugovora, koji datum u ponudi tužitelja nedostaje, a ZJN 2016. jasno navodi da se dokumentacija može dopuniti i upotpuniti, a ne samo pojasniti kako to navodi tuženik. Navodi da je nesporno zakonodavac u članku 293. stavku 1. ZJN 2016. propisao da naručitelj može, a ne da naručitelj mora tražiti pojašnjenje/upotpunjavanje dokumentacije, ali tuženik pogrešno smatra da naručitelj ima diskrecijsko pravo hoće li tražiti pojašnjenje/upotpunjavanje dokumentacije. Nadalje ističe kako dostavljanjem novog, odnosno ispravljenog popisa izvršenih usluga u postupku pojašnjenja/upotpunjavanja dokumentacije, tužitelj kao ponuditelj dokazuje da je prije otvaranja ponuda uspješno izvršio usluge koje se navode u popisu usluga te da je na taj način stekao potrebno traženo iskustvo za izvršenje ugovora u postupku javne nabave. Radi se o utvrđivanju činjenice postojanja ili nepostojanja iskustva tužitelja nastalog prije podnošenja ponude u ovom postupku javne nabave, a pri tome se ne mijenja sama ponuda niti način na koji će se izvršavati predmet nabave. Ujedno smatra da naručitelj kada utvrdi da ponuda tužitelja koji je ponudio najnižu cijenu za izvršenje predmeta nabave, eventualno ne zadovoljava tehničke i stručne sposobnosti u odnosu na popis usluga nema diskrecijsko pravo kod donošenja odluke hoće li tražiti ili ne pojašnjenje/upotpunjavanje dokumentacije, nego to mora tražiti. Smatra da obveza naručitelja proizlazi iz članka 4. stavka 2. ZJN 2016. te presude ovoga Suda poslovni broj: UsII-396/2020 od 10. prosinca 2020. donesene u predmetu identične činjenične osnove. Tužitelj iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da poništi rješenje tuženika, odluku o odabiru te da mu se nadoknade troškovi žalbenog postupka i troškovi upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu protivi se tužbenom zahtjevu i predlaže ga odbiti kao neosnovanog iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Tuženik u odnosu na navode tužitelja ističe da je naručitelj propisao da se Obrascem I. treba dokazati zadovoljavanje uvjeta iz točke 5.4.1.3. dokumentacije o nabavi, odnosno da Obrazac I. upravo službi za dokazivanje uvjeta propisanog u točki 5.4.1.3. dokumentacije o nabavi – dokazivanje da su uredno izvršeni ugovori traženog opisa, u traženoj vrijednosti i u referentnom razdoblju. Ističe da Obrascem I. koji je tužitelj sam podnio i dostavio u ponudi, nije potvrđeno ispunjavanje uvjeta iz točke 5.4.1.3. dokumentacije o nabavi, budući da iz Obrasca I. proizlazi da su ugovori pod rednim brojevima 1 i 3 u vrijeme podnošenja ponude još uvijek bili u tijeku, a što ni tužitelju nije sporno. Nadalje navodi kako tužitelj u tužbi sasvim promašeno pokušava napraviti distinkciju između pojmova "uredno izvršeni ugovori" i "datum završetka ugovora". Naime, u Obrascu I. tražen je datum završetka ugovora kako bi se ocijenilo je li

ugovor uredno izvršen u referentnom razdoblju (u godini u kojoj je započeo postupak i tijekom tri godine koje prethode toj godini pa do trenutka podnošenja ponuda). Upravo je tužitelj u Obrascu I. naveo datum završetka ugovora iz kojeg proizlazi da ugovor još uvijek nije uredno izvršen. Nadalje navodi da je tužitelj tek u žalbenom postupku dostavio ispravljeni Obrazac I. u kojem mijenja podatke o "datumu završetka ugovora" dok u tužbi, a u odnosu na ugovor broj 1. ističe novi navod (nedozvoljeni beneficium novorum) da je usluga ipak u cijelosti izvršena prije predviđenog datuma završetka ugovora kao krajnjeg roka u kojem se ugovor treba izvršiti. Napominje da je tužitelj sasvim drukčije tvrdio u žalbenom postupku, odnosno tvrdio je, da su usluge navedene u Obrascu I. u određenom dijelu koji se može kvalificirati kao cjelina izvršeni do izmijenjenog datuma navedenog u Obrascu I., a ne da je ugovor broj 1. u cijelosti izvršen, kako tvrdi u tužbi. U odnosu na primjenu članka 293. ZJN 2016. tuženik ističe da naručitelj nije imao obvezu primijeniti navedeni institut pojašnjavanja i upotpunjavanja, budući da ponuda nije sadržavala nejasnoće već je iz ponude tužitelja bilo jasno da ista ne zadovoljava propisane uvjete. Ujedno navodi da su netočni navodi tužitelja da je primjena članka 293. ZJN 2016. obvezna za naručitelja, a ne njegovo diskrecijsko pravo, a što je potvrđeno i kroz sudsku praksu, primjerice presudu poslovni broj: Us II-97/2024 od 5. lipnja 2024. Tuženik zaključno ističe da iz presude, poslovni broj: Us II-396/2020 od 10. prosinca 2020. na koju se tužitelj poziva ne proizlazi da je primjena članka 293. ZJN 2016. dužnost naručitelja, već proizlazi da je u konkretnom slučaju naručitelj trebao prihvatiti samoinicijativno dostavljeni popis novih usluga, a koji je dostavljen tijekom pregleda i ocjene ponuda. U predmetnom postupku, tužitelj nije u fazi pregleda i ocjene ponuda dostavio popis novih usluga izvršenih do trenutka predaje ponuda, već u žalbenom postupku pokušava izmijeniti ranije dostavljene podatke o trenutku izvršenja usluga. Tuženik predlaže da se odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

4. Zainteresirana osoba HŽ-Infrastruktura d.o.o. u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da je iz dostavljenog popisa prethodno izvršenih ugovora proizlazilo da tužitelj ima jednu referencu koja je izvršena u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini, a kojom tužitelj nije ispunio propisani minimalni uvjet tehničke i stručne sposobnosti. Nadalje ističe da je tužitelj ukoliko je smatrao da su traženi dokazi u dokumentaciji o nabavi i obrascu Popisa glavnih usluga proturječni, imao je mogućnost sukladno članku 200. i 202. ZJN 2016. tražiti pojašnjenje kroz izmjenu dokumentacije o nabavi, što tužitelj nije učinio. Također navodi da je životno i logično da su ugovori morali biti izvršeni te da ne postoji njegova obveza kao naručitelja da primjeni institut pojašnjenje ponude u slučaju u kojem pojašnjenje niti ne treba jer je dostavljeni Popis usluga jasan i nedvojbjen. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

5. Zainteresirana osoba Asee Solutionis d.o.o. u odgovoru na tužbu ističe da je rješenje tuženika doneseno u pravilno provedenom postupku, da su navodi tužitelja neosnovani i bez utjecaja na drukčije rješenje predmetne uprave stvari. Navodi da pozivanje tužitelja na presudu poslovni broj: Us II-396/2020 od 10. prosinca 2020. nije od utjecaja na ovaj predmet jer se ne radi o predmetu identične činjenične osnove. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev te da mu se nadoknade troškovi odgovora na tužbu.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Odlučujući o tužbi tužitelja, Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, kao i očitovanja stranaka tijekom upravnog-sudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Uvidom u dokumentaciju o nabavi, u djelu tehnička i stručna sposobnost, (minimalan broj referenci) proizlazi da je naručitelj točkom 5.4.3.1. propisao da gospodarski subjekt mora dokazati da je u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri (3) godine koje prethode toj godini pružio, sljedeće usluge: Minimalno jedan (1), a najviše tri (3) uredno izvršena ugovora implementacije, nadogradnje ili održavanja programskog rješenja za upravljanje elektroničkom dokumentacijom s uključenim procesima uredskog poslovanja i upravljanja arhivskim i dokumentarnim gradivom na ponuđenoj platformi u Republici Hrvatskoj minimalne ukupne vrijednosti 200.000,00 EUR-a.

9. Iz podataka spisa predmeta nadalje proizlazi da je naručitelj uvidom u ponudu tužitelja utvrdio da je tužitelj u svrhu dokazivanja sposobnosti iz točke 5.4.3.1. dostavio ESPD obrazac u kojem je potvrdio da ispunjava sve kriterije za odabir gospodarskih subjekata te je također u ponudi dostavio i ispunjeni Obrazac I. Popis glavnih ugovora o uslugama u kojima je naveo sljedeće: 1. Projekt "Razvoj aplikacija baziranih na Microsoft tehnologijama" vrijednost 202.979,98 eura, datum završetka 2025., naručitelj usluge: INA d.d. Zagreb, 2. Projekt "Razvoj aplikacija baziranih na Microsoft tehnologijama", vrijednost 67.529,37 eura, datum završetka 31. ožujka 2024., naručitelj usluge: INA d.d. Zagreb, i 3. Projekt "Razvoj implementacija, nadogradnja i održavanje informacijskog sustava za upravljanje poslovnim predmetima i dokumentima CIS300", vrijednost 145.976,86 eura, datum završetka 31. prosinca 2024., naručitelj usluge: Grad Velika Gorica.

10. Razmatrajući mjerodavne odredbe dokumentacije o nabavi, tuženik je ocijenio da za ispunjenje traženog uvjeta sposobnosti ugovori moraju biti izvršeni, a što iz popisa glavnih usluga kojeg je dostavio tužitelj u ponudi ne proizlazi. Iz dostavljenih podataka proizlazi da je tužitelj navedeni uvjet sposobnosti dokazao samo u odnosu na referencu broj 2 u kojoj je naveo da je ugovor završen 31. ožujka 2024. dok u odnosu na referencu 1 i 3 taj uvjet nije dokazao, iz čega proizlazi da nije postupio sukladno traženim uvjetima iz dokumentacije o nabavi.

11. U okolnostima konkretnog slučaja, i prema ocjeni ovoga Suda nije postojala obveza naručitelja da primjeni institut pojašnjenja ponude iz članka 293. ZJN 2016. jer nije bilo nejasnoća vezanih za datume završetka ugovora koje je tužitelj sam naveo u ponudi. Dakle, naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda nije mogao na temelju podataka koje je tužitelj dostavio zaključiti da se radi o eventualno pogrešnim podacima koji bi zahtijevali pojašnjavanje i upotpunjavanje ponude.

12. Prema ocjeni ovoga Suda osnovano je tuženik odbio žalbu tužitelja te se osporeno rješenje tuženika uz obrazloženje kakvo je njime dano ne može ocijeniti nezakonitim. Tužitelj, pravilnost osporenog rješenja osporava dajući svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, a što nije od utjecaja na drukčije rješenje u ovoj stvari. Ujedno se ističe da presuda ovoga Suda na koju se tužitelj poziva nije primjenjiva u konkretnom slučaju jer se temelji na različitoj činjeničnoj i pravnoj osnovi.

13. Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 116. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 36/24.- dalje ZUS) odlučiti kao u izreci presude.

14. S obzirom da tužitelj nije uspio u upravnom sporu nema pravo na naknadu troškova upravnog spora temeljem odredbe članka 147. ZUS-a.

15. Zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova nije osnovan budući da odgovor na tužbu nije utjecao na ishod ovog spora.

U Zagrebu 11. ožujka 2024.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić

Broj zapisa: **9-30874-41550**

Kontrolni broj: **010f6-52a1a-17cd2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Blanša Turić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.